

nisteren, at tingene var brudt sammen, og at de ingen udsigter havde til at kunne komme videre med det her. Det er det, der er blevet sagt i hvert fald ifølge det, som jeg har fået refereret.

Så vil jeg godt sige til hr. Ole Sohn, som stillede spørgsmålet, hvorfor vi så ikke greb ind for 14 dage siden, at vi rent faktisk har den opfattelse af de her ting, at det burde og det bør være arbejdsmarkedets parter, der selv løser denne opgave. Derfor skulle vi naturligvis ikke have grebet ind for 14 dage siden, selv om der var nogle journalister, der gerne så, at vi havde gjort det. Vi fik jo stillet spørgsmålet, allerede inden afstemningsresultatet var offentligt kendt: Hvornår griber politikerne ind?

Selvfølgelig skal politikerne da ikke gribe ind i det her, men omvendt var vi jo i den situation, at når man får et signal som det, der blev præsenteret fra parternes side over for arbejdsministeren så sent som i går aftes, så foreligger der et andet grundlag.

Så er det til hr. Aage Frandsen om optjeningsretten. Jeg har ikke den opfattelse, at man skal til at indføre en optjeningsret i det her. Jeg vil ikke på nuværende tidspunkt forudskikke, hvordan man ellers kan skrue tingene sammen, men jeg kan i hvert fald få øje på andre løsningsmodeller end decideret at indføre en optjeningsret, når vi taler om det her.

Op så til hr. Holger K. Nielsen. Jeg medgiver gerne, at jeg og den øvrige del af den socialdemokratiske gruppe allerinderst inde har det dårligt med det her. Som jeg gentagne gange har sagt her, og som statsministeren sagde mellem kl. 13 og kl. 14, har vi det selvfølgelig dårligt med det her. Vi havde altså helst set, at arbejdsmarkedets parter selv havde klaret denne situation. Det er der ingen grund til at gentage mere.

Så skal jeg i øvrigt også bekræfte, at det er korrekt, at sygeskatten ophæves generelt for samtlige arbejdsgivere, og det vil altså sige, at vi kommer i den situation, at nogle arbejdsgivere slipper for at betale de 325 kr., uden at de i øvrigt skal give en modydelse. Det er korrekt, men som jeg har sagt tidligere, ligger der altså overenskomstforhandlinger efter denne, og som jeg også har sagt, er det et vift med en vognstang til de arbejdsgivere, som allerede på nuværende tidspunkt – på forhånd, det anerkender jeg – har fået betaling for at indføre de dage, der skal indføres efterfølgende.

Ulla Tørnæs (V):

Indgreb i lovlige konflikter på arbejdsmarkedet er heldigvis sjældent på Folketingets dagsorden. Det er aldrig nogen behagelig situation at skulle gribe ind i et forhandlingsforløb på arbejdsmarkedet. Det er således Venstres grundopfattelse, at spørgsmål vedrørende løn- og arbejdsforhold skal løses af arbejdsmarkedets parter uden Folketingets indblanding. Det ønsker vi at holde fast i.

Det er derfor dybt beklageligt, at arbejdsmarkedets parter ikke har kunnet løse deres helt centrale opgave, så meget desto mere fordi der netop i det aktuelle tilfælde er tale om, at der rent faktisk var indgået aftaler dækkende hele 98 pct. af områderne, inden forhandlingerne om en mæglingsskitse blev indledt.

De seneste dages udvikling har vist, at forhandlingerne desværre er gået i hårdknude med det resultat, at vi nu har oplevet, at det danske samfund har været berørt af strejker og lockouter i snart to uger og uden udsigt til en snarlig løsning, strejker, der betyder, at elever ikke har kunnet følge undervisningen i skolen, at hospitaler ikke kan arbejde fuldt forsvarligt på grund af manglende rengøring, hvilket betyder, at endnu flere er kommet på de i forvejen alt for lange ventelister. Endelig har vi oplevet, hvordan dyrevelfærden lider væsentlig skade under konflikten, ja, listen over ulemper og skadevirkninger bliver længere og længere for hver dag, konflikten får lov at løbe.

På trods af at vi helst havde set, at parterne selv havde løst konflikten, vil Venstre støtte regeringens forslag om et lovindgreb, der bringer konflikten til ophør, hvilket mener ikke, det er forsvarligt at lade konflikten fortsætte med risiko for yderligere alvorlige skadevirkninger for det danske samfund, og det er således nødtvungent, at Folketinget nu bringer konflikten til ophør, idet vi har måttet konstatere, at parterne desværre ikke har kunnet løse opgaven selv.

Vi finder det rigtigt at give indgrebet et familiepolitisk sigte ved at indføre ekstra fridage for børnefamilier. Vi har en række spørgsmål til den del af forslaget, som vi vil stille under udvalgsbehandlingen.

Venstres støtte til indgrebet sker under forudsætning af, at indgrebet under ingen omstændigheder må forringe virksomhedernes konkurrenceevne. Derfor er det en klar forudsætning for vores støtte til forslaget, at virk-